

“Серця України” готові надавати допомогу нужденним.

14 травня 2015 року в Києво-Святошинському ЦСПР було дуже людно. Зала не вмщала всіх бажаючих, що прийшли на зустріч із представниками благодійного фонду «Серця України» (координатор Аліна Семенова) та представницею місії допомоги із Канади Кароліною-Тетяною Марккоді (м.Торонто). Боярських волонтерів представляла Ольга Васкевич. Про роль Києво-Святошинського центру соціально-психологічної реабілітації населення у справі допомоги вразливим верствам населення розповіла директор Центру Ангеліна Лахтадир.

А озвучити весь спектр проблем прийшли ті, хто найбільше потребує допомоги в наш непростий час, – вимушені переселенці, багатодітні родини, пенсіонери, мами з дітьми-інвалідами, люди з обмеженими можливостями, у тому числі інваліди-візочники... На жаль, системна допомога всім нужденним лише в планах благодійного фонду, але вже сьогодні гості Центру привезли дещо з дитячого одягу. Центр планує систематизувати озвучені нужденними проблеми. Але вже зараз можна назвати найболючіші питання: житло (і не лише для переселенців), оплата комунальних платежів, підготовка дітей до школи, оздоровлення, оплата операцій, лікування, придбання ліків для хроніків і, звичайно, харчові продукти, котрі в умовах тотального подорожчання теж потрібні.

Гостя Центру – поетеса Юлія

Бережко - Камінська

27 квітня 2015 року

в Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації населення відбувся творчий вечір поетеси Юлії Бережко-Камінської. Музичний супровід був від фотохудожника та музиканта Володимира Шилова. Душевна, змістовна, вишукана за формою поезія на декілька годин заповнила душі присутніх. Про зустрічі і розлуку, про життя і смерть, про мир та війну, про любов та пристрасть – про все це можна було почути на творчому вечорі-презентації нової збірки поетеси «Так хочеться жити». Прийшли на свято поезії ті, кому в наш непростий час конче потрібні хвилини психологічної реабілітації, релаксації, втіхи та розради – вимушені переселенці, а також представники «Боярського мистецького братства» – художники та поети.

Докладніше про Юлію Бережко-Камінську: Юлія Бережко-Камінська, 1982 р.н. Родом з Херсонщини. За фахом – журналіст.

Закінчила Київський Національний університет ім. Тараса Шевченка, Інститут журналістики. Авторка трьох поетичних збірок, лауреатка всеукраїнських і міжнародних літературних фестивалів і конкурсів, володарка Гран-прі Всеукраїнського фестивалю «Лицар слова». Членкиня Всеукраїнської творчої асоціації «Конгрес літераторів України».

Але не можна розказувати про поета, не процитувавши хоча б

декілька віршів:

Як добре, що ми усі разом: живі, здорові,
Що нас не зламало життя і стрімке, і шалене,
А музика...

Музика, мабуть, у нашій крові,
Віки і віки невпинно пульсує в генах.

Вона прокладає дороги у простори, у часи, і
Змітає-змиває кордони і забобони,
Так чисто і легко, мов дощик прошелестів
І знову бринить душа в унісон камертону.

Так добре буває, коли оживаєш всоте
У радості ранку, у невагомості тиші,
І висоту набирає сила нового польоту
Що – за вчорашній політ іще красивіший.

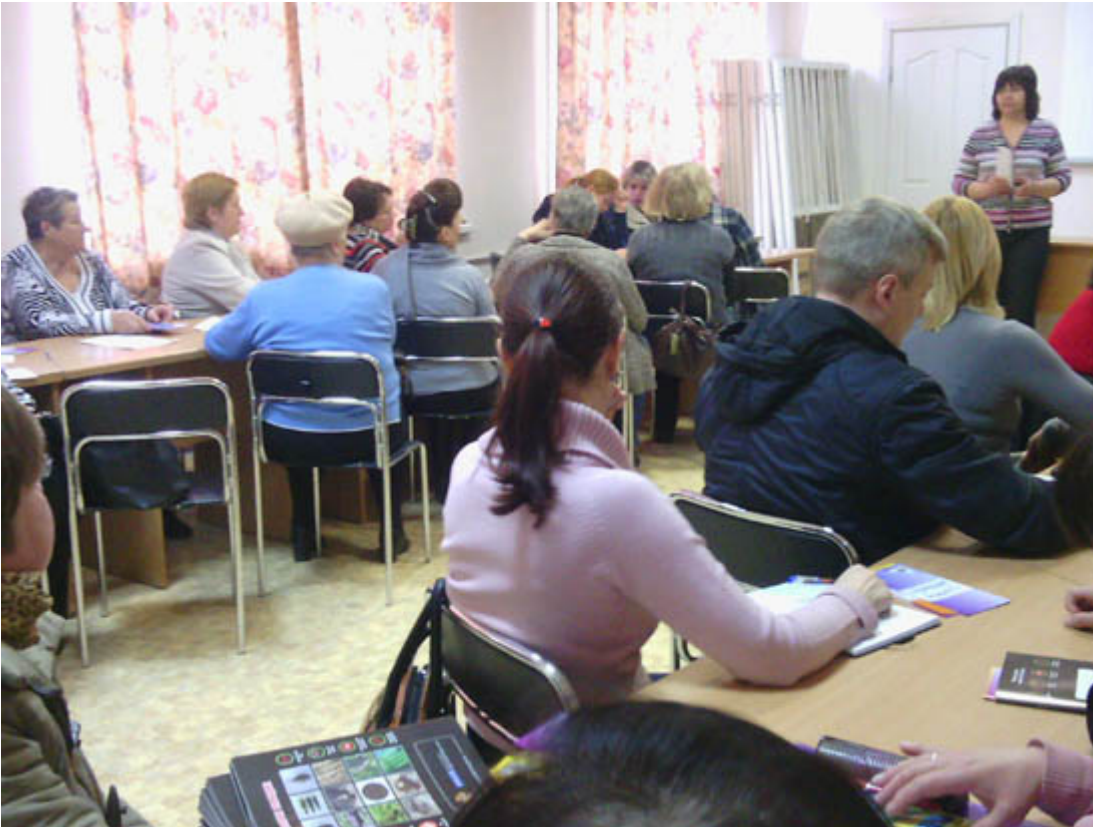
* * *

Ти не прийшов.
Ні звуку, ні півзвуку...
Стискає туга пальцями всіма.
Лиш серце, мов у двері, дико грюка,
Ті, за якими вже тебе нема...

Ти не прийшов, а втім, таке буває...
Ти не прийшов, а, втім, – не обіцяв...
Відчалюють тролейбуси, трамваї,
І я печаль як можу, так зганяю
Як не із серця, то хоча б з лица.

Ти не прийшов.
Нічого це не значить.
Лиш на ім`я заходиться душа:
Ридає – сміхом.
Відсміється – плаче
Сама собі немила і чужа.

Вимушені переселенці отримали важливу інформацію

26 березня 2015 року в Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації населення відбулася зустріч з вимушеними переселенцями міста Боярка.

Перед більш ніж 40 особами виступили представники Києво-Святошинського районного центру зайнятості Олена Бунакова та Людмила Чоновська, котрі розповіли про нові вакансії, дали конкретні відповіді на численні запитання, роздали буклети. Тетяна Ситніченко-Гах (церква «Світло життя») виступила від Духовної ради м.Боярка. Пані Тетяна розповіла про плани організації в Боярці літнього відпочинку тих дітей, котрі не матимуть змоги виїхати за межі міста. Зокрема, буде організоване вивчення біблії, різноманітні майстер-класи, екскурсії та інші цікаві заходи. Крім того, пані Тетяна

розповіла про можливу гуманітарну допомогу речами та продуктами. Алла Олексіївна Соловійова, активістка з Віти-Поштової, запросила учасників взяти участь у артфестивалі «Арт-локомотив: наступна станція – МИР».

Заступник директора, психолог Ганна Яценко провела з вимушеними переселенцями бесіду, під час котрої закликала до співпраці, єдності, толерантності, до того, щоб об'єднати зусилля і навчитися допомагати один одному, не розраховуючи лише на державу. Вимушені переселенці також ознайомилися з послугами, котрі надає Центр, відповіли на питання анкети. Вела зустріч директор ЦСПР Ангеліна Лахтадир. Під час спілкування учасники задавали численні запитання, що стосуються юридичних аспектів та оформлення документації (оформлення пропусків, нові правила реєстрації, закриття СПД тощо). На частину запитань вдалося відповісти одразу, а для з'ясування інших болючих тем Ангеліна Миколаївна пообіцяла залучити фахівців найближчим часом.

Чи вмієте ви прощати: тренінг для вимушених переселенців і не тільки

19 лютого 2015 року у Києво-Святошинському центрі соціально-психологічної реабілітації населення відбувся тренінг «Вміння прощати». Це ще одна зустріч з унікальним психологом Раїсою Кузьменко, котра вміє заразити своїм ентузіазмом, любов'ю, позитивним налаштуванням та знайти з усіма спільну мову. Всі учасники виявили дуже високу міру зацікавленості, залюбки виконували практичні завдання, вправи та тести і одностайно просили продовження навчальної програми. Участь у тренінговому занятті взяли 42 особи: переселенці, а також психологи, соціальні педагоги та соціальні працівники, котрі віднині матимуть можливість застосувати набуті знання у роботі з 926 вимушеними переселенцями, що проживають у Києво-Святошинському районі.

Ось декілька тез з проникливого заняття Раїси Кузьменко, котрі (як ми з'ясували з невеличкого опитування) найбільше запали в душу учасникам тренінгу:

«Простити – це обрати мир замість ненависті та любов замість страху».

«Коли ми ображаємось, ми ніби випиваємо отруту, але при цьому чекаємо, що помре інший».

«Якщо хочеш простити іншого, спочатку прости самого себе, бо якщо ти прощаєш того, хто тебе образив, це звичайна гординя».

«Простити – це зробити подарунок собі»...

Тренінг було організовано та проведено в рамках «Проекту

надзвичайної допомоги українським переселенцям», котрий ініційовано та фінансується урядом Канади в особі відомства Міжнародної Гуманітарної Допомоги (ІНА – International Humanitarian Assistance). В Україні проект координується благодійною організацією АДРА України (Адвентистське агентство допомоги та розвитку) – українське відділення Всесвітньої організації Adventist Development and Relief Agency (ADRA). Раїса Кузьменко – магістр психології, психолог-консультант, соціальний психолог, реабілітолог.

У мріях про мирну весну – Стрітення у Києво- Святошинському ЦСПР

15 лютого
2015 року в Києво-Святошинському центрі соціально-

психологічної реабілітації населення відбулася душевна зустріч до свята Стрітєння Господнього.

У затишному Центрі зібралися представниці клубу людей поважного віку «Затишок», учасниці хору ветеранів «Надія», вимушені переселенки зі своїми сім'ями, члени сімей учасників АТО, громада Боярки.

Всіх присутніх привітала зі святом директор Центру Ангеліна Лахтадир: «Стрітєння Господнє – це одне з найбільших християнських свят, що відзначається на 40-й день після Різдва. У народі цей день ще сприймається як зустріч зими з весною. А весна – це провісник всього нового, світлого, теплого, активного, життєдайного. Вона надихає, дає надію, вселяє віру, несе любов...»

Учасники хору ветеранів «Надія» подарували гостям веснянки та інші українські народні пісні. Був подарунок і для малечі: дитячі пісеньки, які муз. керівник Анатолій Іванович Пузир виспівував разом із дітками та їх батьками.

Хвилюючими були вірші Тетяни Погребної (хор «Надія»), про Україну, про Тараса Шевченка, Небесну сотню. Всі слухали, затамувавши подих. А потім з великою любов'ю та шанобою до

Батьківщини співали пісні про Україну, батьків, національних героїв.

Було також і скромне частування – млинці, котрі підготували самі ж учасниці заходу і залюбки смакували з медом, варенням та узваром.

Наприкінці свята директорка ЦСПР закликала всіх присутніх допомагати одне одному, підтримувати в тяжкі хвилини, вірити в щасливе і мирне майбутнє. «Ми – велика, єдина, непоборна нація, – наголосила Ангеліна Миколаївна, - що заслуговує на те, щоб жити в мирі та благополуччі. Українці – мудрі, сильні, працелюбні, доброзичливі. Ми такими були, є і будемо!»